

„Szülőfalumban, ahol mindenkit ismerek”

Zalavég nagy történelmi múlttal rendelkező 500 fő alatti kistelepülés Zala megyében a Zalaszentgróti járásban. Szacskó Lászlónéval, a település közművelődési asszisztensével készült interjúból több információ nyerhető a településről és Lászlóné kötődéséről Zalavéghez.

M. M.: Bemutatkozna néhány mondatban?

Sz. L.: Szacskó Lászlóné vagyok, tősgyökeres zalavégi lakos, itt is születtem 1962. május 22-én. Érettségi után a Zalabéri TSZ-be könyvelőként dolgoztam 17 évig, ezt követően volt egy kis kitérő majd családi okok miatt főállású anya lettem. Szülőfalumba, ahol mindenkit ismerek 2013-tól közmunkás, majd közművelődési asszisztensként dolgozom.

M. M.: Milyen mélyen kötődik a szülőfalujához?

Sz. L.: Nagyon mélyek, nem tudok úgy belépni a templomunkba, hogy ne sírjam el magam. A nagyszülők, szülők, rokonaim, itt születtek és akik már eltávoztak, itt pihennek a temetőben. A 88 éves édesanyámmal, férjemmel és két felnőtt gyermekemmel élek közös háztartásban. A falú elöregedést mutat, sok házból kihaltak, ebben az évben többen a covid áldozatai lettek. Ugyanakkor megindult a kereslet is az ingatlanok iránt, minden házat el tudtak adni, a falusi csok segítette a településre betelepülő fiataloknak, például Sopronból is költöznek ide. A 20 évig üresen álló házba most 6 gyermekes család költözött.

M. M.: Milyen intézmények vannak a településen?

Sz. L.: Az alsó tagozatos osztály 1995-körül szűnt meg, most a szomszédos Zalalábérbe járnak iskolába a gyerekek. A kultúrház végében volt a jól működő óvoda, ami a csökkenő gyermeklétszám miatt zárt be.

M. M.: Mikor jött az a gondolat, hogy a falu kulturális életébe bekapcsolódik?

Sz. L.: A Polgármester úr ösztönzésére 2020 decemberében csatlakoztam a programhoz és kedvet kaptam rá, mindenkit ismerek, végig járom a falut, mindenkivel beszélgetek. Úgy veszem észre, hogy kedvelnek. Teljesen ismeretlen területen, nagy félelemmel indultam el. A korom miatt, valamint azért, mert féltem, hogy nem tudok tanulni. Ez az érzés elmúlt, most azt mondom, hogy sajnálom, hogy vége lett a képzésnek. Nagyon szeretem az osztálytársaimat és a megismert szakembereket. Az elmúlt időben jól éreztem magam. Várom, hogy legyen ismét műhelyfoglalkozás. Létrehoztuk a facebookon a saját csoportunkat, ahol tartjuk a kapcsolatot, egymásra véleményét kérjük.

M. M.: Milyen eseményt tudott az elmúlt időszakban megvalósítani?

Sz. L.: Az államalapításunk ünnepéről kenyérszenteléssel emlékeztünk meg, szép ünnepet rendeztünk. Szeptember 11-én volt a családi nap, ugyan látszott, hogy még óvatosak az emberek, a vírushelyzet miatt, mert kevesebben voltak, mint az elmúlt években. A közösségi szintérben és a régi óvoda udvarán tartottuk, ahol öt

Szacskó Lászlóné és Matyasovszky Margit igazgató asszony

főző csoport készített jellegzetesen Zala megyei bográcsos ételeket. A gyerekeket légvár, ládavasút várta, ijátszat szórakoztatta.

M. M.: Milyen eseményeket tervez a közeljövőben?

Sz. L.: Az 1956-os eseményekre szeretnénk megemlékezni, az Iskola udvarán álló kopjafánál tervezem a koszorúzást, mécsesgyújtást. Továbbá a 65 éven felülieknek szóló idősök napját szervezem. Gondoltam még az adventi időszakra, amikor is a szokásos Betlehemezést közösen valósítjuk meg. Egy csoport egy hétig járja a települést, fiatalok és kevésbé fiatalok teszik ki a csapatot. A házaknál szeretettel várják a Betlehemet és az így tekintettel a vírushelyzetre kisebb találkozásokra ad lehetőséget!